

כד אהוביי אחיי אל נא תרעו ריעים האהובים
ליוצרם ושנואים ליצרם ואל יעשה

אדם עצמו רשע שעה אחת לפני המקום אשר בחר
בה מכל היום להקהל ולעמוד לפניו בשעה זו שהיא עת
רצון לפניו להתגלות לבוא אל המקדש מעט
לפקוד לשכינת כבודו השוכן אתם בתוך טומאותם
ולהמצא לדורשיו ומבקשיו ומייחליו והמספר בצרכיו
מראה בעצמו שאינו חפץ להתבונן ולראות בגילוי
כבוד מלכותו ונעשה מרכבה טמאה לכסיל העליון
שנאמר עליו לא יחפוץ כסיל בתבונה כו' כמ"ש
הזהר והאריז"ל דהיינו שאינו חפץ להתבונן ולראות
ביקר תפארת גדולתו של מלך מה"מ הקב"ה הנגלות
למעלה בשעה זו וגם למטה אל החפצים להביט אל
כבודו וגדלו המתעטף ומתלבש בתוך תיבות התפלה
הסדורה בפי כל ומתגלה לכל אחד לפי שכלו ושורש
נשמתו כדכתיב לפי שכלו יהולל איש יהלל כתיב
ומלכותא דרקיע כעין מלכותא דארעא שדרך המלך
להיות חביון עוזו בחדרי חדרים וכמה שומרים על
הפתחים (עד) אשר כמה וכמה מצפים ימים ושנים
לראות עוזו וכבודו וכשעלה רצונו להתגלות לכל
והעביר קול בכל מלכותו להקהל ולעמוד לפניו
להראותם כבוד מלכותו ויקר תפארת גדולתו מי
שעומד לפניו ואינו חושש לראותו ומתעסק בצרכיו
כמה גרוע וסכל ופתי הוא ונמשל כבהמות נדמה
בעיני כל הבריות וגם הוא בזיון המלך בהראותו
לפניו שאינו ספון בעיניו לקבל נחת ושעשועים מהביט
אל כבודו ויפיו יותר מעסק צרכיו וגם הוא מתחייב בנפשו
למלך על הראות קלונו ובזיונו את המלך לעין
כל רואה וע"ז נאמר וכסילים מרים קלון כלומר אף
שהוא כסיל לא יהי' מרים קלון שיהי' נראה הקלון
לעין כל.